

การพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ The Efficiency Development of Security Systems in the Krabi International Airport

ธนพงศ์ ไชยบุญ¹ และ กฤษณพงศ์ พูตระกูล²

^{1,2} คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Tanapong Chaiboon¹ and Krisanaphong Poothakool²

^{1,2} Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy

รับบทความ (Received): 24 กุมภาพันธ์ 2562, แก้ไขบทความ (Revised): 15 เมษายน 2562, ยอมรับการตีพิมพ์ (Accepted): 1 พฤษภาคม 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเพื่อเสนอแนะมาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล การศึกษาวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ทั้งนี้ จากการศึกษาวิจัยพบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่มีทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ ด้านพื้นที่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านความไม่ปลอดภัยในทรัพย์สิน ด้านการไม่ให้ความร่วมมือ และด้านรถยนต์รับจ้างสาธารณะผิดกฎหมาย (แท็กซี่ป้ายดำ) ซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่กล่าวมานี้ ล้วนเป็นปัจจัยที่จะส่งผลให้เกิดการกระทำหรือพยายามกระทำการที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของผู้ใช้บริการท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ดังนั้น เพื่อให้ระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่มีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และเป็นไปตามข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศและสอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ งานวิจัยนี้จึงได้นำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทั้ง 7 ด้านข้างต้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษา

ความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล พร้อมทั้งเสนอแนะมาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล 4 มาตรการ ได้แก่ มาตรการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารผู้โดยสาร มาตรการรักษาความปลอดภัยภายนอกอาคารผู้โดยสาร มาตรการรักษาความปลอดภัยด้านการตรวจค้นผู้โดยสาร และสัมภาระก่อนขึ้นอากาศยาน และมาตรการรักษาความปลอดภัยด้านการควบคุมสินค้า ไปรษณีย์ภัณฑ์ โภชนาการ เพื่อให้ระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

คำสำคัญ: การพัฒนาประสิทธิภาพ, ระบบการรักษาความปลอดภัย, ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

Abstract

A study on the efficiency development of security systems in Krabi International Airport aims to 1) explore the problems and obstacles affecting security systems of Krabi International Airport, 2) study approaches to the efficiency development of its security systems to meet the international standard, and 3) propose security measures for Krabi International Airport in line with the international standard. A qualitative research method was applied in which data were collected by in-depth interviews with the key informants, including executives and staffs involving in security matters of Krabi International Airport. Findings from the study suggested that there were seven areas of concern with respect to the problems and obstacles affecting security systems of Krabi International Airport. These include airport area, personnel capacity, budget, tools and equipment, property insecurity, poor cooperation, and unauthorized taxi cabs ("Private Taxis"). All these problems and obstacles had led to the acts or attempts to endanger passengers at Krabi International Airport. Therefore, to ensure that Krabi International Airport's security systems can efficiently prevent any unlawful intervention and meet the requirements regulated by the International Civil Aviation Organization (ICAO) and National Civil Aviation Security Programme (NCASP), this research has proposed solutions for those seven areas of concern through four aspects of security measures. These include security measures inside and outside the terminals, passenger and baggage screening before boarding, and cargo, postal and catering checking. This is to ensure that Krabi International Airport's security systems are efficient and suitable for the current situation.

Keywords: Efficiency Development, Security System, Krabi International Airport

บทนำ

การขยายตัวของธุรกิจการบินอย่างรวดเร็ว เป็นผลมาจากการขยายตัวของสายการบินต้นทุนต่ำ ส่งผลให้หลายประเทศมีการขยายท่าอากาศยานเพื่อรองรับธุรกิจการบิน ประกอบกับในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงลักษณะรูปแบบของอาชญากรรมที่อาจทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยกิจการการบินพลเรือนยังคงเป็นเป้าหมายหลักของการก่อการร้าย ซึ่งจะเห็นได้จากเหตุการณ์ 9/11 ที่สหรัฐอเมริกาถูกโจมตีโดยกลุ่มก่อการร้าย “อัลกออิดะห์” ได้จี้เครื่องบินโดยสาร 4 เครื่อง และบังคับเครื่องบินพุ่งเข้าชนตึกแฝดเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ในมหานครนิวยอร์ก และตึกห้าเหลี่ยมเพนตากอน และกรณีผู้ต้องสงสัยว่าเป็นสมาชิกของกลุ่มก่อการร้ายอัลไคด้า พยายามจุดชนวนระเบิดที่ชุกซ่อนในโรงแท็บนเที่ยวบินของสายการบินอเมริกัน ขณะบินข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก สำหรับประเทศไทยรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศที่สมบูรณ์แบบในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Hub) และเปิดประเทศใช้ระบบการค้าเสรี ทั้งยังมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่แน่นแฟ้นกับสหรัฐอเมริกาที่เป็นเป้าหมายของผู้ก่อการร้าย ซึ่งอาจทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อการเผชิญหน้ากับวิกฤตการณ์การก่อการร้าย ดังนั้น ระบบรักษาความปลอดภัยจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ใช้บริการท่าอากาศยาน ซึ่งตามข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization : ICAO) รัฐบาลและสมาชิกขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) มีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาและภาคผนวกแห่งอนุสัญญาฯ โดยเคร่งครัดและสุจริต และการเป็นประเทศผู้ลงนามในอนุสัญญาการบินพลเรือนระหว่างประเทศทำให้ราชอาณาจักรไทย ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและข้อแนะนำที่พึงปฏิบัติ เพื่อป้องกันการดำเนินงานด้านการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ เป็นท่าอากาศยานที่มีศักยภาพสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของท่าอากาศยานที่อยู่ในกำกับดูแลของกรมท่าอากาศยาน เนื่องจากมีสายการบินที่ให้บริการในเส้นทางการบินที่หลากหลาย ทั้งเที่ยวบินภายในประเทศและเที่ยวบินระหว่างประเทศ ซึ่งจากสถิติข้อมูลขนส่งทางอากาศของท่าอากาศยาน ในสังกัดกรมท่าอากาศยานปี พ.ศ.2559 ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ มีสถิติผู้โดยสารที่เข้ามาใช้บริการสูงถึง 4,079,564 คน (Department of Airports, 2017) ซึ่งสูงสุดในบรรดาท่าอากาศยานที่กำกับดูแลโดยกรมท่าอากาศยาน รวมถึงจังหวัดกระบี่เป็นจุดหมายปลายทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยเป็น 1 ใน 5 จังหวัด ที่อยู่ในแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน พ.ศ. 2559-2563 จากแผนดังกล่าวย่อมทำให้ผู้โดยสารของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่เพิ่มขึ้นไปด้วย จึงอาจก่อให้เกิดปัญหานักท่องเที่ยวถูกรบกวนในบางช่วงเวลาและบางพื้นที่ภายในท่าอากาศยาน ทำให้เกิดช่องว่างให้ผู้ก่อการร้ายอาศัยเป็นโอกาสในการก่ออาชญากรรมสูงกว่าท่าอากาศยานอื่นที่อยู่ในความดูแลของกรมท่าอากาศยาน จากภารกิจอันสำคัญดังกล่าว จึงควรพัฒนามาตรฐานของท่าอากาศยานให้ครอบคลุมทั้งด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก

การให้บริการด้านบุคลากร และการดูแลรักษาความปลอดภัยของผู้โดยสารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการคุ้มครองการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกของการบินพลเรือนจากการถูกคุกคาม โดยสิ่งทีควรให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก คือ ความปลอดภัยของผู้โดยสารและผู้ให้บริการ การมีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ดีและมีประสิทธิภาพ จึงเป็นเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษามาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อการร้ายที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมและความสอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
3. เพื่อเสนอแนะมาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม

อาชญากรรมเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม และมีกฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดและอีกทั้งมีบทลงโทษกำหนดไว้ด้วย โดยสาเหตุของอาชญากรรมจะเกี่ยวพันและขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน ทั้งจากตัวผู้ประกอบอาชญากรรมเอง จากสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม สถานะทางสังคมของอาชญากร ความสามารถที่จะต่อต้านความกดดันในการกระทำความผิดตามบทบาทของกลุ่มของตนและความโน้มเอียงต่อการกระทำที่ถูกกำหนดขึ้น โดยบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้อาชญากรรมสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ 1) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 2) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และ 3) ความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยที่ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินถือเป็นปัญหาที่สำคัญของปัญหาอาชญากรรม

การป้องกันอาชญากรรมตามทฤษฎีของสำนักอาชีววิทยาดั้งเดิมแนวใหม่ แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ทฤษฎีป้องกัน (Deterrence Theories) ประกอบด้วย ทฤษฎีป้องกันหรือยับยั้งชั่งใจ ทฤษฎีป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม และทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรม และ 2) ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Theories) ประกอบด้วย ทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิด (Rational Choice Theory) และทฤษฎีปกติวิสัย (Routine Activity Theory)

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความเสี่ยง

ความเสี่ยงเป็นโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล หรือเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตและมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านกลยุทธ์การปฏิบัติงาน การเงิน และการบริหาร ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยปัจจัยเสี่ยงสามารถพิจารณาได้จากปัจจัยภายนอก เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย เป็นต้น และปัจจัยภายใน เช่น กฎระเบียบข้อบังคับภายในองค์กร ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ ระบบการทำงาน เป็นต้น ดังนั้นจึงต้องมีกระบวนการระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง มาใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสียหายลดลงหรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ กล่าวคือจะต้องมีนโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ โดยแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) การควบคุมเพื่อการป้องกัน 2) การควบคุมเพื่อให้ตรงตาม 3) การควบคุมโดยการชี้แนะ และ 4) การควบคุมเพื่อการแก้ไข

กลุ่มทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจและนำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้ คือ สำนักเหตุผล (Rationalism) ซึ่งใช้หลักวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วยในการคัดเลือกบุคลากรในการทำงานด้านความปลอดภัย (Scientific Management) ในหนังสือ “The Principle of Scientific Management” การคัดเลือกบุคลากรเข้ามาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยนั้นเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง มีการใช้งบประมาณในการสรรหาบุคลากร งบประมาณสอบประวัติผู้สมัครทำงาน งบประมาณผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือก สิ่งที่กำลังมาข้างต้นก็คือความเสี่ยงในองค์กรที่สามารถควบคุมได้ ส่วนความเสี่ยงภายนอกองค์กรที่ควบคุมได้ต่อเมื่อสภาพแวดล้อมอยู่ในสภาวะปกติก็คือ อันตรายที่เกิดขึ้นกับประชาชนที่มาใช้บริการของสนามบิน และความเสี่ยงของพนักงานในองค์กรให้มันน้อยลง แต่ถ้าสิ่งแวดล้อมไม่ปกติความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายกับบุคลากรทั้งด้านทรัพย์สิน และทางด้านร่างกายซึ่งอาจเกิดการบาดเจ็บหรือถึงขั้นเสียชีวิตนั้น งบประมาณที่ต้องจ่ายค่าล่วงเวลาและค่าชดเชยต่าง ๆ ก็มากขึ้นตามไปด้วย

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างองค์กร

การจัดโครงสร้างองค์กร เป็นการจัดสรรทรัพยากรการแบ่งหน้าที่ในแต่ละฝ่าย โดยจัดเป็นรูปแบบต่าง ๆ กัน เพื่อให้การบริหารงานบรรลุจุดหมาย หรืออาจกล่าวได้ว่า การจัดโครงสร้างองค์กรหมายถึง 1) การจัดระเบียบกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องกับระบบเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้ที่เกี่ยวข้องแต่ละฝ่าย มีการประสานให้ความร่วมมือกัน และ 2) กระบวนการในการพัฒนาและการปฏิบัติตามโครงสร้าง องค์กรที่เหมาะสมเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับชุดของการตัดสินใจ ซึ่งดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

ในปัจจุบันองค์กรขนาดใหญ่หลายแห่งโดยเฉพาะในระบบราชการ ยังใช้ทฤษฎีของ Max Weber อยู่ เช่น ตำรวจสนามบินแอลเอ และปัจจุบันนี้นอกจากจะใช้ทฤษฎีของ Max Weber แล้วยังต้องใช้หลักการและทฤษฎีอื่น ๆ อีกหลายอย่างมาใช้เฉพาะ เนื่องจากสภาพของสิ่งแวดล้อมภายนอกนั้น

มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เช่น นวัตกรรมใหม่ที่ผู้ก่อการร้ายพยายามนำมาใช้ในการก่อวินาศกรรม สนามบินยังไม่เคยหยุดนิ่ง ระบบรักษาความปลอดภัยจะหยุดพัฒนาไม่ได้เช่นเดียวกัน

4. แนวคิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

การก่อการร้าย เป็นการกระทำหรือข่มขู่จะกระทำรุนแรงของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยมีมุ่งผลทางจิตใจหรือพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมืองของตน หรืออย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยกิจการการบินพลเรือนยังคงเป็นเป้าหมายหลักของการก่อการร้าย ปัจจุบันการก่อการร้าย การก่อวินาศกรรม การจี้อากาศยาน ได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น โดยจะเห็นได้จากเหตุการณ์ 9/11 ที่สหรัฐอเมริกาถูกโจมตีโดยกลุ่มก่อการร้าย “อัลกออิดะห์” เมื่อ 11 กันยายน 2544 ได้จี้เครื่องบินโดยสาร 4 เครื่อง และบังคับเครื่องบินพุ่งเข้าชนตึกแฝดเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ในมหานครนิวยอร์ก และตึกห้าเหลี่ยมเพนตากอน ซึ่งเป็นที่ตั้งของกระทรวงกลาโหม สหรัฐอเมริกา อันเป็นสัญลักษณ์แห่งอำนาจของอเมริกา และกรณีผู้ต้องสงสัยว่าเป็นสมาชิกของกลุ่มก่อการร้ายอัลไคด้า พยายามจุดชนวนระเบิดที่ชุกซอนในรองแท็บนที่เยวบินของสายการบินอเมริกัน ขณะบินข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกยอมแสดงให้เห็นถึงความไม่ปลอดภัยจากกลุ่มบุคคลที่มีความคิดรุนแรงทางการเมือง และองค์การก่อการร้ายซึ่งถือเป็นภัยคุกคามต่อกิจการการบินพลเรือน จึงจำเป็นต้องศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายเพื่อที่จะได้ทราบถึงรูปแบบการก่อการร้าย สาเหตุการก่อการร้าย ประเภทการก่อการร้าย ยุทธศาสตร์การก่อการร้าย ยุทธวิธีการก่อการร้าย รวมถึงเหตุการณ์การก่อการร้ายในอดีตที่เกิดขึ้นกับกิจการการบินพลเรือนของประเทศไทย

5. แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยาน

ความปลอดภัยเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อการดำรงชีวิตประจำวัน นับตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งสิ้นสุดภารกิจในแต่ละวันรวมทั้งในการเดินทางเพื่อไปปฏิบัติภารกิจใดก็ตาม สิ่งที่คุณต้องการได้รับคือความปลอดภัยทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้น ความปลอดภัยคือสิ่งที่ควรจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกก่อนเสมอ โดยการบริหารจัดการระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติในส่วนสำคัญที่สุดก็คือ จะต้องทำอย่างไรเพื่อให้สนามบินปลอดภัยที่สุดโดยไม่มีอุปสรรคที่จะทำให้การเข้าออกเครื่องบินล่าช้า นอกเหนือจากเครื่องบินเสียหรือภัยจากธรรมชาติ เช่น พายุฝน หิมะ เป็นต้น รวมถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้บริการท่าอากาศยาน โดยกำหนดมาตรการและการมีนวัตกรรมการใหม่ ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ

6. แผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

แผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ (NCASP) มีวัตถุประสงค์ในการกำหนดกรอบ กฎระเบียบ เพื่อปกป้องความมั่นคง ให้มีมาตรฐานความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพของการบินพลเรือนในประเทศไทย โดยจัดให้มีการป้องกันการกระทำอันเป็นการแทรกแซง โดยมีขอบด้วยกฎหมาย ดังนี้ 1) เที่ยวบินของผู้ดำเนินการเดินอากาศที่จัดให้มีบริการทางอากาศ 2) การให้บริการการเดินอากาศ 3) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยของสนามบิน

สำหรับการปฏิบัติการบินของอากาศยาน และ 4) สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ของการรักษาความปลอดภัยและความปลอดภัยสำหรับการปฏิบัติการบินของอากาศยาน โดยการป้องกันดังกล่าวทำได้โดยอาศัยแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ (NCASP) ที่จัดให้มีขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 15(1) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 พ.ศ. 2558 ที่กำหนดให้คณะกรรมการการบินพลเรือน มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและพิจารณาอนุมัติแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Utara, B. (2007) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ: กรณีศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่อระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งผลการศึกษาวิจัยพบว่า การรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิอยู่ภายใต้มาตรการรักษาความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 3 หลักใหญ่ คือ การรักษาความปลอดภัยเชิงรุก ที่เน้นการป้องกันล่วงหน้ามีแผนการปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ชุมชนสัมพันธ์ การรวบรวมข่าวสาร และการปฏิบัติการจิตวิทยา ต่อมาคือการรักษาความปลอดภัยเชิงรับที่เน้นการป้องกันเหตุภายในตามแนวทางที่กำหนดไว้ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการรักษาความปลอดภัยโดยใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยเข้าสนับสนุนการปฏิบัติงาน เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยเชิงรุก และการรักษาความปลอดภัยเชิงรับ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Napairee, A. (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศของเจ้าหน้าที่ศุลกากร สำนักตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาและอุปสรรคเรียงตามลำดับ คือ 1) ด้านบุคลากร/กำลังพล 2) ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน 3) ด้านความร่วมมือจากประชาชน 4) ด้านการบริหารงาน 5) ด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ 6) ด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก และสำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค พบว่า แนวทางแก้ไขส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่ต้องเตรียมร่างกายให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน รักษาระเบียบวินัยในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด และร่วมกันปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ตลอดจนหมั่นหาความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ แนวทางแก้ไขสำหรับหน่วยงาน 1) ควรเพิ่มบุคลากร 2) ควรเพิ่มเครื่องมือ อุปกรณ์และเทคโนโลยี 3) ควรมีการจัดอบรม/แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน และ 4) ควรเพิ่มการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศุลกากรสำนักตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ และจากการศึกษาข้อมูล เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน ธันวาคม พ.ศ.2560 ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ซึ่งผู้ศึกษานี้ได้ทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อให้มีความเหมาะสมและตรงกับวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ โดยการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

- 1.1 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่กรมท่าอากาศยาน (ส่วนกลางและท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่)
- 1.2 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ (ภาคเอกชน)
- 1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่รับผิดชอบในการดูแลรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

(ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายทหาร ฝ่ายปกครอง)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้

การศึกษานี้ครั้งนี้ ผู้ศึกษานี้ได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งมีการสร้างแนวประเด็นคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ โดยมีประเด็นสัมภาษณ์ ดังนี้

- 2.1 ข้อมูลปัจจัยภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- 2.2 การดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ในปัจจุบัน มีการดำเนินการอย่างไร
- 2.3 สภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่คืออะไร
- 2.4 แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลควรมีการดำเนินการอย่างไร
- 2.5 มาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลควรมีการดำเนินการอย่างไร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเข้าพบผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และกล่าวรายงานความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษาวิจัย วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย รวมถึงรายละเอียดประเด็นสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยแจ้งขออนุญาตบันทึกภาพและเสียงระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษาวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลแบบการวิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

4.1 การดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

4.2 สภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

4.3 แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

4.4 ข้อเสนอแนะมาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่พบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่มีทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพื้นที่ 2) ด้านบุคลากร 3) ด้านงบประมาณ 4) ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ 5) ด้านความปลอดภัยในทรัพย์สิน 6) ด้านการไม่ให้ความร่วมมือ และ 7) ด้านรถยนต์รับจ้างสาธารณะผิดกฎหมาย (แท็กซี่ป้ายดำ) ซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นปัจจัยที่จะส่งผลให้เกิดการกระทำหรือพยายามกระทำการที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของผู้ใช้บริการท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ดังนั้น เพื่อให้ระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่มีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และเป็นไปตามข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศและสอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ การศึกษาวิจัยนี้ จึงได้นำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทั้ง 7 ด้านข้างต้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล พร้อมทั้งเสนอแนะมาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล 4 มาตรการ ได้แก่ 1) มาตรการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารผู้โดยสาร 2) มาตรการรักษา

ความปลอดภัยภายนอกอาคารผู้โดยสาร 3) มาตรการรักษาความปลอดภัยด้านการตรวจค้นผู้โดยสารและสัมภาระก่อนขึ้นอากาศยาน และ 4) มาตรการรักษาความปลอดภัยด้านการควบคุมสินค้า ไปรษณีย์ภัณฑ์ โภชนาการ เพื่อให้ระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สรุปและอภิปรายผล

ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ มีปริมาณผู้โดยสารเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว (Department of Airports, 2017) แสดงให้เห็นถึงการขยายตัวของธุรกิจการบิน เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจในหลายประเทศและการเปิดเสรีการขนส่งทางอากาศ (Ploch & Zihla, 2016) และปัจจุบันกิจการการบินพลเรือนยังคงเป็นเป้าหมายหลักของการก่อการร้าย ดังจะเห็นได้จากเหตุการณ์ 9/11 ที่สหรัฐอเมริกา ถูกโจมตีโดยเครื่องบินจากกลุ่มผู้ก่อการร้าย ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการบินเป็นอย่างมาก (Blalock, Kadiyali & Simon, 2007) โดยหลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้ดำเนินงานด้านการบินทั่วโลกให้ความสำคัญกับการก่อการร้ายซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของกิจการการบิน จึงจำเป็นต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพสูง รวมถึงการออกกฎข้อบังคับเพื่อรักษาความปลอดภัยด้านการบิน (Baker, 2015) สำหรับประเทศไทยในฐานะที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาและสมาชิขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization: ICAO) ดังนั้น ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ซึ่งเป็นท่าอากาศยานที่อยู่ในการกำกับดูแลของกรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคมจึงต้องดำเนินการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยาน ตามข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) เพื่อให้มีมาตรฐานเป็นไปตามข้อกำหนดในภาคผนวกขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (Annexes of the ICAO) โดยการกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัย เพื่อป้องกันการกระทำหรือพยายามกระทำที่เป็นอันตรายต่อท่าอากาศยานซึ่งจากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่” ผู้ศึกษาวิจัยได้สรุปและอภิปรายผลการศึกษาวิจัยออกเป็น 4 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 การดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ได้ดำเนินการรักษาความปลอดภัยเป็นไปตามข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization : ICAO) และสอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ (National Civil Aviation Security Programme: NCASP) ตามที่ คณะกรรมการการบินพลเรือนได้ประกาศ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 15(1) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.2497 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.2497 พ.ศ.2558 (The Civil Aviation Authority of Thailand, 2017) เพื่อให้การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัย

การบินพลเรือนในประเทศไทย ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงของผู้ดำเนินงาน โดยได้วางมาตรการรักษาความปลอดภัยทั้งในส่วนในพื้นที่เขตการบินและพื้นที่นอกเขตการบิน เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บริการท่าอากาศยานทั้งในส่วนของผู้ดำเนินการเดินอากาศที่จัดให้มีบริการทางอากาศ การให้บริการการเดินอากาศ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยของสนามบินสำหรับการปฏิบัติการบินของอากาศยาน และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ของการรักษาความปลอดภัยและความปลอดภัยสำหรับการปฏิบัติการบินของอากาศยาน ซึ่งผลการศึกษาวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Iddhibhakdibongse (2012) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ตัวแบบประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติ: กรณีศึกษาเปรียบเทียบสนามบินนานาชาตินครลอสแอนเจลิสกับสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า ระบบงานรักษาความปลอดภัยสนามบินสุวรรณภูมิต้องสอดคล้องกับนโยบายรักษาความปลอดภัยของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยตามมาตรฐานของนานาชาติ

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

ด้วยปัจจุบันท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ มีปริมาณผู้โดยสารเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เห็นได้จากในปี พ.ศ.2555 มีจำนวนผู้โดยสาร 1,189,980 คน และในปี พ.ศ.2560 มีจำนวนผู้โดยสารเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 3,942,681 คน (Department of Airports, 2017) จากการเติบโตแบบก้าวกระโดดนี้ จึงส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการของท่าอากาศยานในด้านต่าง ๆ ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัย สามารถสรุปสภาพปัญหาและอุปสรรคที่จะส่งผลต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ได้ 7 ด้าน ประกอบด้วย ปัญหาด้านพื้นที่ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ปัญหาด้านความปลอดภัยในทรัพย์สิน ปัญหาด้านการไม่ให้ความร่วมมือ และปัญหาด้านรถยนต์รับจ้างสาธารณะผิดกฎหมาย (แท็กซี่ป้ายดำ) ซึ่งรายละเอียดของปัญหาในแต่ละด้านสามารถสรุปและอภิปรายผลการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ปัญหาด้านพื้นที่ของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1) ปัญหาพื้นที่เขตการบิน จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า (1) บริเวณแนวรั้วภายในแนวเขตการบินมีแสงสว่างไม่เพียงพอ (2) แนวรั้วชำรุด มีต้นไม้ขึ้นตามแนวรั้ว ขาดการดูแลบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ จากปัญหาที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าท่าอากาศยานไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการรักษาความปลอดภัยทางกายภาพของแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ (The Civil Aviation Authority of Thailand, 2017) ที่ระบุไว้ว่า ผู้ดำเนินงานสนามบินจะต้องแน่ใจว่าแนวรอบสนามบินจะต้องถูกกำหนดแนวเขตป้องกันโดยสิ่งกีดขวางทางกายภาพและสิ่งกีดขวางทางธรรมชาติที่เพียงพอที่จะป้องกันการบุกรุกเข้าไปยังพื้นที่เขตการบินและพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ ของสนามบิน

โดยบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตทั้งที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจก็ตาม รวมถึงการสร้างตะแกรงเหล็กป้องกันบุคคลผ่านช่องทางน้ำทิ้ง ท่อหรืออุโมงค์ต่าง ๆ ด้วย

2) ปัญหาพื้นที่นอกเขตการบิน จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า พื้นที่นอกเขตการบินท่าอากาศยาน ไม่มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายในการบริหารจัดการพื้นที่นอกเขตการบิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Utara (2007) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ: กรณีศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่อระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนมากเน้นหนักไปที่นโยบายและการบริหารที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องการให้มีพระราชบัญญัติเพื่อรองรับการทำงานและคุ้มครองในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพราะส่วนมากเห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่ยังไม่มีอำนาจในการรักษาความปลอดภัยเพราะติดที่ไม่มีกฎหมายมารองรับ

2. ปัญหาด้านบุคลากร จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) โครงสร้างท่าอากาศยานภูมิภาค การแบ่งส่วนงานยังไม่สอดคล้องเพียงพอที่จะรองรับต่อภาระงานของท่าอากาศยานที่เติบโตและมีหลากหลายภารกิจ 2) โครงสร้างอัตรากำลัง ยังไม่เหมาะสมเพียงพอกับการปฏิบัติงาน 24 ชั่วโมง 3) บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานยังมีไม่เพียงพอ 4) ปัญหาด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศของเจ้าหน้าที่ และ 5) การจัดเวลาการทำงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่มีระยะเวลาการทำงานที่ยาวนานเกินไป ซึ่งจะส่งผลกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Napairee (2013) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศของเจ้าหน้าที่ศุลกากร สำนักตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาและอุปสรรค คือ 1) ด้านบุคลากร/กำลังพล ซึ่งมีไม่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ และเวลาการทำงานที่ยาวนานเกินไป รวมทั้งเจ้าหน้าที่ขาดทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน 2) ด้านการบริหารงาน การโยกย้าย สับเปลี่ยนตำแหน่ง ไม่ได้พิจารณาถึงทักษะ ความรู้ ความสามารถของเจ้าหน้าที่แต่ละคน และ 3) ด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ผู้ต้องหาไม่สื่อสารภาษาอังกฤษกับเจ้าหน้าที่ และไม่มีล่ามแต่ละภาษาไว้ประจำหน่วยงาน

3. ปัญหาด้านงบประมาณ จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) ท่าอากาศยานได้รับจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ 2) ท่าอากาศยานไม่สามารถใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณ ซึ่งเป็นรายได้ของท่าอากาศยานในการบริหารจัดการท่าอากาศยานได้ 3) การใช้จ่ายเงินทุนหมุนเวียนยังขาดความคล่องตัว เนื่องจากต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของระเบียบ ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียน 4) การจัดจ้างบำรุงรักษาอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง การดำเนินการส่วนใหญ่ต้องผ่านการพิจารณาอนุมัติและจัดหาผู้รับจ้างโดยกรมท่าอากาศยาน ทำให้เกิดความล่าช้าและขาดความคล่องตัว และ 5) งบประมาณการซ่อมบำรุงของ

ท่าอากาศยานไม่เพียงพอ ซึ่งผลการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับรายงานการไปศึกษาดูงานของ คณะอนุกรรมการด้านการคมนาคมทางอากาศ ในคณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ (The Senate Standing Committee on Transportation, 2016) ที่ได้รายงานถึงปัญหาด้านงบประมาณของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

4. ปัญหาด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) การของบประมาณติดตั้ง เครื่องมือและอุปกรณ์จะต้องมีการพิจารณาตามความสำคัญและต้องมีแนวโน้มความเสี่ยงของพื้นที่ ซึ่งตามหลักการต้องมีการติดตั้งอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอทุกท่าอากาศยาน 2) เครื่องมือและ อุปกรณ์มีสภาพค่อนข้างเก่าและชำรุด แต่ท่าอากาศยานจำเป็นต้องเปิดใช้งานอย่างต่อเนื่องยาวนานทุกวัน และ 3) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานยังมีไม่เพียงพอ ในการปฏิบัติงานและให้บริการผู้โดยสาร เช่น เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับจุดตรวจอาวุธและวัตถุ อันตราย และยานพาหนะที่ใช้ในการลาดตระเวน ปัจจุบันจะใช้รถจักรยานยนต์ในการลาดตระเวน โดยรอบท่าอากาศยาน เมื่อฝนตกเจ้าหน้าที่ไม่สามารถออกลาดตระเวนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Napairee, A. (2013) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบ นำยาเสพติดเข้าประเทศของเจ้าหน้าที่ศุลกากร สำนักตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาและอุปสรรค คือ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน

5. ปัญหาด้านความปลอดภัยในทรัพย์สิน จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) ปัญหาด้าน ความปลอดภัยในทรัพย์สินในพื้นที่เขตการบิน ซึ่งโดยปกติท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่จะใช้ระบบ ตรวจอาวุธและวัตถุระเบิดแบบ EDS เป็นระบบที่มีสายพานลำเลียงสัมภาระของผู้โดยสารที่จะโหลดไปกับ เครื่องบิน ซึ่งระบบนี้จะมีแค่เจ้าหน้าที่เท่านั้นที่จะเข้าถึงสัมภาระได้ หากเกิดกรณีของหายในพื้นที่ เขตการบินจะเกิดจากในส่วนของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในเขตการบิน และ 2) ปัญหาความปลอดภัย ในทรัพย์สินในพื้นที่นอกเขตการบิน กรณีทรัพย์สินของผู้โดยสารหายในพื้นที่อาคารผู้โดยสาร โดยส่วนใหญ่ เกิดจากการลักทรัพย์และจากการลืมทิ้งไว้ ซึ่งกรณีนี้บางครั้งก็เกิดจากพนักงานเป็นผู้ก่อเหตุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Iddhibhakdibongse (2012) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ตัวแบบประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติ: กรณีศึกษาเปรียบเทียบ สนามบินนานาชาตินครลอสแอนเจลิสกับสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัย พบว่า ความสำคัญของการคัดเลือกรูปแบบการเข้ามาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยนั้น เป็นการลงทุน ที่มีความเสี่ยงสูงเพราะอาจมีการแทรกซึมจากพวกอาชญากรต่าง ๆ หรือฝ่ายตรงข้าม

6. ปัญหาด้านการไม่ให้ความร่วมมือ จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัญหาด้านการไม่ให้ความร่วมมือ สามารถแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ปัญหาด้านการไม่ให้ความร่วมมือของผู้ใช้บริการท่าอากาศยานที่เกิดจาก ความไม่เข้าใจในกฎระเบียบและมาตรการรักษาความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ และเกิดจากการมองข้าม ความสำคัญและละเลยมาตรการรักษาความปลอดภัย และ 2) ปัญหาด้านการไม่ให้ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่

ที่ปฏิบัติงานภายในท่าอากาศยาน ซึ่งเกิดจากความเคยชิน จึงอาจจะมองข้ามความสำคัญและละเลย มาตรการรักษาความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Napairee (2013) ที่ได้ศึกษาวิจัย ปัญหาและ อุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศของเจ้าหน้าที่ศุลกากร สำนักตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษวิจัยพบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหา และอุปสรรค คือ 1) ด้านความร่วมมือจากประชาชน ประชาชนไม่ทราบถึงบทบาทหน้าที่โดยตรงของเจ้าหน้าที่ ศุลกากร สำนักตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และ 2) ด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ภายในและภายนอก หน่วยงานตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีหน่วยงานอื่นควบคุมดูแล ทำให้การประสานงาน ในด้านต่าง ๆ เกิดการกระทบกระทั่งกันอยู่เสมอ

7. ปัญหารถยนต์รับจ้างสาธารณะผิดกฎหมาย (แท็กซี่ป้ายดำ) จากผลการศึกษวิจัยพบว่า การดำเนินงานรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวกับรถยนต์รับจ้างสาธารณะยังไม่ได้กำกับดูแลให้เข้มงวดในการคัด กรองรถที่มาให้บริการ เห็นได้จากมีรถยนต์รับจ้างสาธารณะผิดกฎหมายมารับผู้โดยสาร ทำให้เกิด ความไม่ปลอดภัยกับผู้โดยสาร และส่งผลถึงคุณภาพของการบริการที่ไม่เป็นมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ Chavanich (2013) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การให้บริการแก่ผู้โดยสารของท่าอากาศยานในการกำกับดูแล ของกรมการบินพลเรือน โดยผลการศึกษวิจัยพบว่า สภาพการให้บริการแก่ผู้โดยสารของท่าอากาศยาน ในการกำกับดูแลของกรมการบินพลเรือนโดยรวมมีความสัมพันธ์กับสภาพการได้รับบริการของผู้โดยสาร สัมพันธ์กัน แต่อยู่ในระดับที่ต่ำมาก ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ความพึงพอใจในการให้บริการและความพึงพอใจในการรับ บริการยังไม่มีคุณสมบัติ

ส่วนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยาน นานาชาติกระบี่ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

เมื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติ กระบี่ ทั้ง 7 ด้านที่กล่าวข้างต้น อันจะเป็นเหตุทำให้ท่าอากาศยานเกิดการกระทำหรือพยายามกระทำที่เป็น อันตรายต่อความปลอดภัยของผู้ใช้บริการท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่แล้ว ซึ่งจากผลการศึกษวิจัยได้ทราบถึง แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยรายละเอียดของแนวทางในการพัฒนาปัญหาแต่ละด้านสามารถสรุป และอภิปรายผลการศึกษวิจัย ดังนี้

1. แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านพื้นที่ จากผลการศึกษวิจัยพบว่า

1) แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านพื้นที่เขตการบิน จากผลการศึกษวิจัยพบว่า (1) พื้นที่เขต การบินจะมี กฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนดชัดเจน ซึ่งจะเป็นเครื่องมือให้ท่าอากาศยานใช้ในการบังคับและบริหาร จัดการพื้นที่ (2) ท่าอากาศยานควรมีการติดตั้งไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างบริเวณแนวรั้วภายในเขตการบิน และ (3) ท่าอากาศยานควรตรวจสอบและปรับปรุงซ่อมแซมบริเวณแนวรั้วอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรการรักษาความปลอดภัยทางกายภาพของแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ The Civil Aviation Authority of Thailand (2017) ที่ระบุไว้ว่า ผู้ดำเนินงานสนามบินจะต้องแน่ใจว่า

แนวรอบสนามบินจะต้องถูกกำหนดแนวเขตป้องกันโดยสิ่งกีดขวางทางกายภาพและสิ่งกีดขวางทางธรรมชาติที่เพียงพอที่จะป้องกันการบุกรุกเข้าไปยังพื้นที่เขตการบินและพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ ของสนามบิน โดยบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตทั้งที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจก็ตาม รวมถึงการสร้างตะแกรงเหล็กป้องกันบุคคลผ่านเข้าทางท่อน้ำทิ้ง ท่อหรืออุโมงค์ต่าง ๆ ด้วย

นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับทฤษฎีป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม Kantee, Poothakool, & Trimek (2015) ที่ได้กล่าวว่า แนวทางในการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรม ตามทฤษฎีป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม สามารถแบ่งแยกออกได้เป็น 4 รูปแบบ คือ (1) การใช้ธรรมชาติในการเฝ้าระวัง (2) การควบคุมทางเข้าออก (3) เสริมสร้างการเป็นอาณาเขต และ (4) การบำรุงรักษาสถานที่ ซึ่งเป็นวิธีการสนับสนุนแนวทางที่หนึ่งถึงสามข้างต้น โดยการซ่อมแซมบำรุงรักษาสถานที่และสภาพแวดล้อม ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งนอกจากจะเป็นการทำให้มาตรการข้างต้นมีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการแสดงออกถึงการมีเจ้าของพื้นที่หรือมีผู้ครอบครอง ซึ่งจะเป็นการทำให้คนร้ายไม่กล้าที่จะลงมือกระทำ

2) แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านพื้นที่นอกเขตการบิน จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า

2.1) แนวทางในการพัฒนาปัญหาท่าอากาศยานไม่มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายในการบริหารจัดการพื้นที่นอกเขตการบิน รวมถึงพื้นที่ภายในท่าอากาศยานเป็นพื้นที่เฉพาะ จึงทำให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ไม่สามารถเข้ามาบังคับใช้กฎหมายได้ มีแนวทางพัฒนา คือ ต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัย ที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามข้อกำหนดในภาคผนวกขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ รวมถึงการบูรณาการแผนรักษาความปลอดภัยพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และควรมีการกำหนดกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Utara (2007) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ: กรณีศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่อระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนมากเน้นหนักไปที่นโยบายและการบริหารที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องการให้มีพระราชบัญญัติเพื่อรองรับการทำงานและคุ้มครองในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพราะส่วนมากเห็นว่าเจ้าหน้าที่ยังไม่มีอำนาจในการรักษาความปลอดภัยเพราะติดที่ไม่มีกฎหมายมารองรับ

2.2) แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านพื้นที่นอกเขตการบิน มีแนวทางพัฒนา คือ (1) ภายในอาคารผู้โดยสาร ควรจัดระเบียบพื้นที่เพื่อให้สามารถใช้พื้นที่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและลดความวุ่นวายเมื่อเกิดภาวะคับคั่งของผู้โดยสาร พร้อมทั้งจัดให้มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกและตรวจสอบเอกสารเบื้องต้นให้ครบถ้วนเพื่อความรวดเร็วในการรับบริการ รวมทั้งมีการวางมาตรการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยาน ได้แก่ การควบคุมการผ่านเข้า-ออกพื้นที่หวงห้าม การมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำจุด เจ้าหน้าที่

ชุดลาดตระเวนตรวจสอบความเรียบร้อย มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดและมีการประกาศเสียงตามสายให้ผู้โดยสารคอยระวังสิ่งของมีค่า และมีการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท่าอากาศยาน และ (2) ภายนอกอาคารผู้โดยสาร ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมการผ่านเข้า-ออกพื้นที่หวงห้าม และมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำจุด เจ้าหน้าที่ชุดลาดตระเวน เพื่อตรวจสอบพื้นที่โดยรอบท่าอากาศยาน มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณโดยรอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Utara (2007) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ: กรณีศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่อระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า พื้นที่ที่มีความสำคัญที่สุดในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ คือ อาคารผู้โดยสารที่ถือเป็นอาคารศูนย์กลางและเป็นอาคารหลักของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ดังนั้น จึงควรมีมาตรการหลายมาตรการในการดูแลรักษาความปลอดภัยในอาคารผู้โดยสาร ไม่ว่าจะเป็นการรักษาการณ์ การตระเวนระวังเหตุ การใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ตรวจบุคคลหรือวัตถุต้องสงสัย หรือการใช้กล้องวงจรปิด เป็นต้น โดยข้อเสนอแนะได้เสนอว่า ผู้บริหาร บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ควรให้ความสำคัญเรื่อง การจัดการผังการใช้ประโยชน์จากอาคารผู้โดยสารเชิงพาณิชย์ให้สอดคล้องกับการรักษาความปลอดภัยให้มากขึ้น โดยการทบทวนการวางผังการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และปรับปรุงการใช้พื้นที่อาคารผู้โดยสารในปัจจุบัน

2. แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านบุคลากร จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) ควรให้ความสำคัญกับการสร้างขวัญกำลังใจและคำนึงถึงความก้าวหน้าของพนักงาน 2) ควรขยายอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของท่าอากาศยาน เพื่อให้สอดคล้องกับปริมาณผู้โดยสารและภารกิจที่หลากหลายขึ้น 3) การใช้วิธีจ้างลูกจ้างชั่วคราว เพื่อช่วยในการปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยาน 4) การคัดเลือกบุคลากรมาปฏิบัติงานในด้านการรักษาความปลอดภัยจะต้องปฏิบัติตามระเบียบในการคัดเลือกบุคลากร รวมถึงต้องจัดให้มีการฝึกอบรมก่อนจะปฏิบัติหน้าที่ 5) การจัดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยาน ควรพิจารณาถึงความชำนาญและเชี่ยวชาญของแต่ละส่วนงาน 6) ควรจัดให้มีการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ 7) ควรฝึกอบรมด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ หรือควรมีล่ามแต่ละภาษาไว้ประจำหน่วยงาน 8) ควรจัดเวลาการทำงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ให้มีระยะเวลาการทำงานที่เหมาะสม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ไม่เกิดความล้าจากระยะเวลาการทำงานที่นานเกินไป และ 9) ควรมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจกับพนักงานเพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Napairee (2013) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศของเจ้าหน้าที่ศุลกากร สำนักตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า แนวทางแก้ไขส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่ต้องเตรียมร่างกายให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน รักษาระเบียบวินัยในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด และร่วมกันปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ตลอดจนหมั่นหาความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และแนวทางแก้ไขสำหรับหน่วยงาน 1) ควรเพิ่มบุคลากรและลดเวลา

ในการปฏิบัติงานลง ตลอดจนคำนึงถึงประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาโยกย้ายเป็นหลัก และ 2) ควรมีการจัดอบรม/แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพิ่มความรู้ด้านภาษาต่างประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษแก่เจ้าหน้าที่อยู่เสมอ

3. แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านงบประมาณ จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) แนวทางการขอสนับสนุนงบประมาณสำหรับการพัฒนาท่าอากาศยาน ด้วยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่เป็นท่าอากาศยานที่มีศักยภาพจึงสามารถจัดหางบประมาณจากที่อื่นได้หลายช่องทาง อาทิ (1) การของบประมาณประจำปี (2) การของบประมาณจากส่วนกลาง และ (3) ตั้งเป็นกองทุน โดยแก้กฎหมายให้รายได้ของท่าอากาศยานเข้ากองทุน เพื่อระดมทุนจากการขายหน่วยให้นักลงทุน 2) กรมท่าอากาศยานควรพิจารณาให้อำนาจผู้อำนวยการท่าอากาศยานเป็นผู้พิจารณาใช้เงินนอกระบบได้ 3) กรมท่าอากาศยานควรจัดทำแผนเพื่อของบประมาณประจำปี และจัดทำแผนสำหรับซ่อมบำรุงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในแต่ละปีงบประมาณ โดยกำหนดในแผนการของบประมาณประจำปี 4) ผู้อำนวยการท่าอากาศยานควรมีส่วนในการกำหนดของงบประมาณ โดยเสนอแผนงานโครงการตามความจำเป็น 5) ท่าอากาศยานควรมีงบประมาณสำหรับการใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินเพื่อให้สามารถนำมาใช้ได้ตามความเหมาะสมและทันต่อความจำเป็นเร่งด่วน 6) ควรใช้งบประมาณประจำปี ในการจัดจ้างบุคลากรประเภทลูกจ้างชั่วคราว และ 7) ควรมีงบประมาณสำรองเพื่อใช้กรณีที่เกิดปัญหาเฉพาะหน้าและต้องการการแก้ไขเร่งด่วน โดยให้ผู้อำนวยการท่าอากาศยานมีอำนาจในการพิจารณาใช้งบประมาณดังกล่าวได้ตามความจำเป็นและความเหมาะสม ซึ่งผลการศึกษาวิจัยนี้ สอดคล้องกับรายงานการไปศึกษาดูงานของคณะอนุกรรมการด้านการคมนาคมทางอากาศในคณะกรรมการการคมนาคม สถานีปฏิบัติแห่งชาติ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ (The Senate Standing Committee on Transportation, 2016) ที่ได้รายงานถึงแนวทางในการแก้ปัญหาด้านงบประมาณของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

4. แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) ควรให้ความสำคัญกับการตรวจสอบและซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง ๆ 2) ควรปรับแผนการบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ รวมถึงต้องมีผู้เชี่ยวชาญในการกำกับดูแล เพื่อกรณีมีปัญหาจะได้จัดการแก้ไขได้อย่างทันท่วงที และ 3) ควรติดตั้งเครื่องมือและอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานที่มีความทันสมัยด้านเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพสูง รวมถึงเครื่องมือและอุปกรณ์จะต้องเพียงพอและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Napairee (2013) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศของเจ้าหน้าที่ศุลกากร สำนักตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า ควรเพิ่มเครื่องมือ อุปกรณ์และเทคโนโลยี ให้เพียงพอต่อการใช้งาน รวมถึงจัดหาเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย

5. แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านความปลอดภัยในทรัพย์สิน จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านความปลอดภัยในทรัพย์สินในพื้นที่เขตการบิน ควรกำหนดมาตรการสำหรับ

เจ้าหน้าที่ที่จะเข้าเวรดูกล้องโทรทัศน์วงจรปิด คือ จะต้องไม่ทราบกำหนดการ วัน เวลา ที่จะต้องเข้าเวรดูกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เพื่อป้องกันการรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดต่อทรัพย์สินในพื้นที่เขตการบิน รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่ชุดลาดตระเวนตรวจสอบความเรียบร้อย และมีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด และ 2) แนวทางในการพัฒนาปัญหาความไม่ปลอดภัยในทรัพย์สินภายในอาคารผู้โดยสาร ควรมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำจุด เจ้าหน้าที่ชุดลาดตระเวนตรวจสอบความเรียบร้อย มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด และมีการประกาศเสียงตามสายให้ผู้โดยสารคอยระวังสิ่งของมีค่า และมีการทำงานร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท่าอากาศยาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Utara (2007) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ: กรณีศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่อระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า การรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิอยู่ภายใต้มาตรการรักษาความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 3 หลักใหญ่ คือ การรักษาความปลอดภัยเชิงรุก ที่เน้นการป้องกันล่วงหน้ามีแผนการปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ชุมชนสัมพันธ์ การรวบรวมข่าวสาร และการปฏิบัติการจิตวิทยา ต่อมาคือ การรักษาความปลอดภัยเชิงรับที่เน้นการป้องกันเหตุภายในตามแนวทางที่กำหนดไว้ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการรักษาความปลอดภัย โดยใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยเข้าสนับสนุนการปฏิบัติงาน เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยเชิงรุก และการรักษาความปลอดภัยเชิงรับเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยพื้นที่ที่มีความสำคัญที่สุดในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ คือ อาคารผู้โดยสารที่ถือเป็นอาคารศูนย์กลางและเป็นอาคารหลักของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ดังนั้น จึงควรมีมาตรการหลายมาตรการในการดูแลรักษาความปลอดภัยในอาคารผู้โดยสาร ไม่ว่าจะเป็นการรักษาการณ์ การตระเวนระงับเหตุ การใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ตรวจบุคคลหรือวัตถุต้องสงสัย หรือการใช้กล้องวงจรปิด เป็นต้น

6. แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านการไม่ให้ความร่วมมือ จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1) ผู้บริหารของท่าอากาศยาน ต้องกำกับดูแลรับผิดชอบระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และมาตรฐานความปลอดภัยโดยสม่ำเสมอ 2) ควรมีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และจูงใจ ให้ผู้โดยสารและเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานของระบบการรักษาความปลอดภัย และ 3) ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมเรื่องการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานให้กับผู้โดยสาร และเจ้าหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Utara (2007) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ: กรณีศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่อระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) ฝ่ายรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยาน และบริษัทจัดจ้างควรมีการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักรู้ให้กับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้มีการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของการรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารและข้อควรระวังพิเศษของสนามบินสุวรรณภูมิร่วมกัน และ 2) บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ควรมีการประชาสัมพันธ์ เช่น แผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ให้ผู้ใช้บริการและผู้ที่ต้องทำงาน

เกี่ยวข้องกับสนามบินสุวรรณภูมิรับรู้ถึงข้อควรปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการรักษาความปลอดภัยที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเองและในขณะเดียวกันก็จะสามารถช่วยให้การทำงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

7. แนวทางในการพัฒนาปัญหาด้านรถยนต์รับจ้างสาธารณะผิดกฎหมาย (แท็กซี่ป้ายดำ) จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า ท่าอากาศยานควรจัดระเบียบรถยนต์รับจ้างสาธารณะให้มีระบบอย่างชัดเจน รวมถึงการคัดผู้ประกอบการที่มีคุณธรรม และมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายด้านการรักษาความปลอดภัย เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติและมีการพัฒนาประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chavanich (2013) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การให้บริการแก่ผู้โดยสารของท่าอากาศยาน ในการกำกับดูแลของกรมการขนส่งทางบก โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) การได้รับบริการจากท่าอากาศยานโดยรวมผู้โดยสารได้รับบริการทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านอำนวยความสะดวก ด้านบริการที่ท่าอากาศยานจัดให้ และด้านบริการที่ให้ความปลอดภัย โดยความคิดเห็นต่อระดับสภาพการได้รับบริการจากท่าอากาศยานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับความพึงพอใจในการได้รับบริการที่ยังควรมีการปรับปรุงไม่ว่าจะในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบริการที่ท่าอากาศยานจัดให้ และด้านบริการที่ให้ความปลอดภัย และ 2) สภาพการให้บริการแก่ผู้โดยสารของท่าอากาศยาน ในการกำกับดูแลของกรมการขนส่งทางบกโดยรวมมีความสัมพันธ์กับสภาพการได้รับบริการของผู้โดยสารสัมพันธ์กันแต่อยู่ในระดับที่ต่ำมาก ซึ่งชี้ให้เห็นว่าความพึงพอใจในการให้บริการ และความพึงพอใจในการรับบริการยังไม่มี ความสอดคล้องกัน ดังนั้น ผู้ให้บริการท่าอากาศยานควรมีการสำรวจความต้องการของผู้โดยสารมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้มากที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะมาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ความปลอดภัยเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ใช้บริการท่าอากาศยาน ซึ่งตามข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization: ICAO) ได้กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการขนส่งทางอากาศของแต่ละประเทศ ท่าอากาศยาน และสายการบิน ต้องจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยการบิน ให้มีมาตรฐานเป็นไปตามข้อกำหนดประเทศไทยในฐานะรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาและสมาชิกขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) จึงมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาและภาคผนวกแห่งอนุสัญญาฯ โดยเคร่งครัดและสุจริต เพื่อป้องกันการดำเนินงานด้านการบินพลเรือนจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยผ่านทางกฎหมาย วิธีปฏิบัติ และวิธีดำเนินงานที่คำนึงถึงความปลอดภัย ความสม่ำเสมอ และควมมีประสิทธิภาพของสายการบินและเส้นทางการบิน ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยสามารถสรุปมาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลได้ 4 มาตรการ โดยสามารถสรุปและอภิปรายผลการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. มาตรการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารผู้โดยสารทั้งสองอาคาร คือ อาคารผู้โดยสารภายในประเทศและอาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ การป้องกันภายในอาคารผู้โดยสาร จะต้องมีการควบคุมการผ่านเข้า-ออก พื้นที่หวงห้าม โดยคนที่จะผ่านเข้า-ออก ในเขตพื้นที่หวงห้ามจะต้องมีการติดบัตรอนุญาตการเข้าพื้นที่และจะต้องถูกตรวจค้นร่างกาย มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำจุดเจ้าหน้าที่ชุดลาดตระเวนตรวจสอบความเรียบร้อย มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด และมีการประกาศเสียงตามสายให้ผู้โดยสารคอยระวังสิ่งของมีค่า และมีการทำงานร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท่าอากาศยานในการดูแลรักษาความปลอดภัยภายในอาคารผู้โดยสารทั้งสองอาคาร

2. มาตรการรักษาความปลอดภัยภายนอกอาคารผู้โดยสาร ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่จะต้องมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมการผ่านเข้า-ออก พื้นที่หวงห้าม โดยคนที่จะผ่านเข้า-ออก ในเขตพื้นที่หวงห้าม จะต้องมีการติดบัตรอนุญาตการเข้าพื้นที่และจะต้องถูกตรวจค้นร่างกาย และในส่วนของการยานพาหนะก็ต้องมีบัตรอนุญาตและถูกตรวจค้นอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งของต้องห้าม ซึ่งอาจใช้ในการกระทำความผิดเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และจะต้องมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำจุด เจ้าหน้าที่ชุดลาดตระเวน เพื่อตรวจสอบพื้นที่โดยรอบท่าอากาศยาน มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณโดยรอบเพื่อตรวจจับพฤติกรรมผู้ต้องสงสัยหรือใช้ติดตามกรณีเกิดเหตุการณ์ภายในท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

3. มาตรการรักษาความปลอดภัยด้านการตรวจค้นผู้โดยสารและสัมภาระก่อนขึ้นอากาศยาน ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่จะต้องมีการตรวจค้นผู้โดยสารและสัมภาระก่อนขึ้นอากาศยานด้วยเครื่องตรวจจับโลหะชนิดเดินผ่าน เครื่องตรวจจับโลหะชนิดมือถือ และเครื่องสแกนสัมภาระสำหรับสัมภาระที่จะนำขึ้นอากาศยาน โดยมีเจ้าหน้าที่ตรวจอาวุธและวัตถุอันตรายในการกำกับดูแลเพื่อป้องกันมิให้มีการส่งหรือพกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด ที่อาจจะใช้ในการกระทำความผิดเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายขึ้นไปกับอากาศยาน

4. มาตรการรักษาความปลอดภัยด้านการควบคุมสินค้า ไปรษณีย์ภัณฑ์ โภชนาการ จะต้องมีการควบคุม กำกับ ดูแล เพื่อให้การขนส่งสินค้า ไปรษณีย์ภัณฑ์ โภชนาการ ให้ไม่มีการลักลอบขนอาวุธ วัตถุระเบิด ไปกับอากาศยาน และในส่วนของการจะขนส่งสินค้า ไปรษณีย์ภัณฑ์ โภชนาการ เข้าไปในพื้นที่เขตการบิน จะต้องมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมการผ่านเข้า-ออก พื้นที่ โดยคนที่จะผ่านเข้า-ออก ในพื้นที่เขตการบิน จะต้องมีการติดบัตรอนุญาตการเข้าพื้นที่ และจะต้องถูกตรวจค้นร่างกาย และในส่วนของการยานพาหนะก็ต้องมีบัตรอนุญาตและถูกตรวจค้นอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งของต้องห้ามก่อนเข้าพื้นที่เขตการบิน

จากผลการศึกษาวิจัย จะเห็นได้ว่าข้อเสนอแนะมาตรการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ที่กล่าวข้างต้น สอดคล้องกับข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization : ICAO) และสอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ (National Civil Aviation Security Programme : NCASP) ตามที่คณะกรรมการ

การบินพลเรือนได้ประกาศ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 15(1) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 พ.ศ. 2558 (The Civil Aviation Authority of Thailand, 2017) เพื่อให้การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนในประเทศไทยดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงของผู้ดำเนินงาน โดยทำอากาศยานนานาชาติกระบี่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยทั้งในส่วนในพื้นที่เขตการบินและพื้นที่นอกเขตการบิน เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บริการทำอากาศยานทั้งในส่วนของผู้โดยสารและผู้ดำเนินการเดินอากาศที่จัดให้มีบริการทางอากาศ การให้บริการการเดินอากาศ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยของสนามบินสำหรับการปฏิบัติการบินของอากาศยาน และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ของการรักษาความปลอดภัยและความปลอดภัยสำหรับการปฏิบัติการบินของอากาศยาน

นอกจากนี้มาตรการรักษาความปลอดภัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรมโดยการออกแบบสภาพแวดล้อม Poothakool (2017) ที่ได้กล่าวถึงสมมติฐานที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถป้องกันการเกิดอาชญากรรมโดยจำกัดการเข้าถึงสถานที่ และทรัพย์สิน โดยตัดช่องโอกาสของคนร้ายผ่านการออกแบบสภาพแวดล้อมทั้งหมด กล่าวอีกแง่มุมหนึ่งคือ เพิ่มความเสี่ยงของคนร้ายที่จะถูกจับกุมหากกระทำผิด เป็นการสร้างความรู้สึกให้เกิดแก่คนร้ายว่าเขาจะถูกสืบสวน ติดตามจับกุม หากกระทำผิดในพื้นที่ (2) การออกแบบสภาพแวดล้อมที่ให้ผู้ประหนึ่งว่าสมาชิกในชุมชนมีการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน มีการปรับปรุงภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมให้น่าอยู่อาศัย และเอาใจใส่ในด้านการใช้ชีวิตภายในชุมชนโดยเฉพาะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และยังคงต้องเป็นไปตามแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรม ตามทฤษฎีป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม Kantee, Poothakool, & Trimek (2015) ที่ได้กล่าวว่าตามทฤษฎีป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม คือ (1) การใช้ธรรมชาติในการเฝ้าระวัง เป็นวิธีการที่เพิ่มการข่มขู่คนร้ายโดยทำให้เชื่อว่ามีโอกาสถูกมองเห็นหรือจับตามองอยู่ (2) การควบคุมทางเข้าออก เป็นวิธีการลดโอกาสของคนร้ายที่จะเข้าถึงสถานที่หรือเหยื่อ โดยการสร้างระบบควบคุมทางเข้าออก หรือออกแบบสถานที่ทำให้บุคคลทราบว่าจะสถานที่ที่กำลังจะเข้าไปเป็นส่วนบุคคล (3) เสริมสร้างการเป็นอาณาเขต เป็นวิธีการทำให้คนร้ายเกิดความรู้สึกว่ากำลังเข้าสู่พื้นที่หวงห้าม โดยการออกแบบสถานที่ในลักษณะแบ่งแยกอาณาเขตอย่างชัดเจน ระหว่างพื้นที่ส่วนบุคคลกับพื้นที่สาธารณะ และ (4) การบำรุงรักษาสถานที่ เป็นวิธีการสนับสนุนแนวทางที่หนึ่งถึงสามข้างต้นโดยการซ่อมแซมบำรุงรักษาสถานที่และสภาพแวดล้อม ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิจัย

- 1) ควรมีการกำหนดกฎหมายให้อำนาจและคุ้มครองเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในขณะปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
- 2) ผู้บริหารท่าอากาศยานควรกำกับ ติดตาม การดำเนินงานการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) กรมท่าอากาศยานต้องให้การสนับสนุนด้านบุคลากรและงบประมาณในการดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานให้มีความเพียงพอและสอดคล้องกับภารกิจอย่างเหมาะสมตลอดเวลา
- 4) กรมท่าอากาศยานจะต้องมุ่งมั่นจริงจังที่จะพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ภายใต้กฎหมายและข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และสอดคล้องกับแผนรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

- 1) การศึกษาวิจัยนี้ได้กำหนดขอบเขตของผู้ให้ข้อมูลสำคัญเฉพาะในส่วนของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่เท่านั้น ซึ่งไม่ได้รวมถึงผู้ใช้บริการท่าอากาศยาน ดังนั้นการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปเพื่อต่อยอดงานวิจัยนี้ ควรจะศึกษาผู้ให้ข้อมูลสำคัญในส่วนของผู้ใช้บริการท่าอากาศยาน เช่น ผู้โดยสาร เจ้าหน้าที่สายการบิน ผู้ประกอบการร้านค้าภายในท่าอากาศยาน เป็นต้น
- 2) ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยของท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ เช่น มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของท่าอากาศยาน การสนับสนุนจากภายนอกของท่าอากาศยาน การสื่อสารภายในและภายนอกท่าอากาศยาน เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นต้น
- 3) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของระบบการรักษาความปลอดภัยระหว่างท่าอากาศยานในสังกัดกรมท่าอากาศยาน กับ ท่าอากาศยานในสังกัด บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

เอกสารอ้างอิง

Baker, D.M. (2015). Tourism and Terrorism: Terrorists Threats to Commercial Aviation Safety & Security. *International Journal of Safety and Security in Tourism/Hospitality*. 12, 1-18.

- Blalock, G., Kadiyali, V., & Simon, D. (2007). The Impact of Post-9/11 Airport Security Measures on the Demand for Air Travel. **Journal of Law and Economics**. 50(4), 731-755.
- Chavanich, S. (2013). Service Provision for Passengers at Thai Airports under the Direction of the Civil Aviation Department. **EAU Heritage Journal Science and Technology**. 7(1), 32 – 39. (In Thai).
- Department of Airports. (2017). **2016 Statistics on Domestic Air Transportation**. Retrieved 16 June 2017, from <https://www.airports.go.th/th/content/349/1394.html>. (In Thai).
- Iddhibhakdibongse, W. (2012). Management of Security System in International Airport: A Comparative Case Study between Los Angeles International Airport and Suvarnabhumi International Airport. **Journal of Interdisciplinary Research: Graduate Studies**. 1(2), 90–96. (In Thai).
- Kantee, P., Poothakool, K., & Trimek, J. (2015). **Criminological Theory: Principle, Research and Policy Implication**. Bangkok: S Charoen Printing. (In Thai).
- Napairee, A. (2013). Problem and Obstacle of Drug Control to Thailand at the Suvarnabhumi Airport. **Academic Services Journal**. 24(4), 11-21. (In Thai).
- Ploch, J., & Zihla, Z. (2016). Security and Hindrance at Airports. **Journal of Security and Sustainability Issues**. 5(4), 481-488.
- Poothakool, K. (2017). **Crime Prevention in the Next Decade and Policing System Development**. Nonthaburi: Matichon Pak Kret. (In Thai).
- The Civil Aviation Authority of Thailand. (2017). **National Civil Aviation Security Programme - NCAS (2017)**. Retrieved 19 May 2017, from <https://www.caat.or.th/th/archives/28911>. (In Thai).
- The Senate Standing Committee on Transportation. (2016). **Study visit report on Krabi International Airport Development**. Retrieved 25 May 2017, from <https://www.scribd.com/document/393141367>. (In Thai).
- Utara, B. (2007). **Security of Passenger Terminal, Suvarnabhumi Airport Case Study in: Security Officers Viewpoint on Suvarnabhumi**. Master of Arts (Criminal Justice Administration). Faculty of Social Administration, Thammasat University. (In Thai).

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด

E-mail:

นายธนพงศ์ ไชยบุญ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เลขที่ 90 หมู่ 7 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

Ch.tanapong@gmail.com

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด

E-mail:

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.กฤษณพงศ์ พุตระกูล

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เลขที่ 90 หมู่ 7 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

Thongcop@yahoo.co.uk